

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

V tem mesecu obhajamo za našo vero temeljne praznike in slovesnosti: od Gospodovega vnebohoda na začetku junija do svetega Petra in Pavla, 29. tega meseca. Vsi prazniki, vsak s svojimi značilnostmi, nam ponujajo priložnost, da okrepimo hvaležnost Bogu za njegovo ogromno ljubezen. Zato nas ta praznovanja vabijo, da veselje delimo z drugimi, tudi tako, da uživamo v bolj doživetem družinskem življenju, tako v centrih Dela kot po domovih pridruženih in supernumerarijev.

Čeprav ni razloga, da bi se moralo veselje v vsakem trenutku in okoliščinah izražati na enak način, lahko vedno živimo zadovoljno – ob tem, kar ljudje štejejo za prijetno, in ob tem, kar predstavlja trpljenje. Tako kot apostolom Jezus vsem nam govori: »... da bo moje veselje v vas in da bo vaše veselje dopolnjeno« (Jn 15,11). Sveti Pavel pa nas spodbuja: »Veselite se v Gospodu zmeraj; ponavljam vam, veselite se« (Flp 4,4).

V tem smislu nas niti izkušnja naše šibkosti in naših grehov ne sme pahnuti v žalost, kajti, tako kot v primeru izgubljenega sina (prim. Lk 15,22-24), se pristno veselje rodi iz trdnega zavedanja, da nas neskončno ljubi Bog, ki nam pripravlja »veliko praznovanje – globoko veselje, ki sledi kesanju« (*Pismo*, 14. 2. 1974, št. 7).

Tako bomo z Jezusom vedno lahko sejalci miru in veselja.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

Rim, 14. junij 2019